

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
XI ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА
ТА ПРОЦЕСУ В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ»

04 грудня 2025



ДОНЕЦЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

УДК 342.9
А 38

А 38 Актуальні питання адміністративного права та процесу в умовах воєнного стану : збірник матеріалів XI Всеукраїнської наукової конференції молодих вчених (в авторській редакції), (м. Кропивницький, 04 грудня 2025 року). Кропивницький : ДонДУВС, 2025. 494 с.

*Рекомендовано до друку Вченою радою Донецького державного
університету внутрішніх справ
(протокол № 6 від «24» грудня 2025 року)*

Публікується за матеріалами XI Всеукраїнської наукової конференції молодих вчених «Актуальні питання адміністративного права та процесу в умовах воєнного стану», яка відбулася 04 грудня 2025 року у Донецькому державному університеті внутрішніх справ (м. Кропивницький).

Видання може бути корисним для студентів, аспірантів (ад'юнктів), слухачів магістратури, студентів та курсантів закладів вищої освіти, а також всім, хто цікавиться питаннями адміністративного права та процесу. Матеріали збірнику опубліковані в авторській редакції.

Редакційна колегія не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їх наукові керівники, рецензенти та структурні підрозділи закладів вищої освіти і наукових установ, практичних правоохоронних органів які рекомендували ці матеріали до друку.

УДК 342.9
© ДонДУВС, 2025
© автори тез доповідей, 2025

<i>Оновлена адміністративна відповідальність за домашнє насильство: деформована судова практика та шляхи її уніфікації.....</i>	449
ПОНОМАРЕНКО Віктор <i>Адміністративна відповідальність за порушення правил обігу зброї у період воєнного стану.....</i>	453
ПОМАЗА-ПОНОМАРЕНКО Аліна, ТАРАДУДА Дмитро <i>Організаційно-правові засади забезпечення національної моделі стійкості у форматі цифрового суспільства.....</i>	455
ПУЗИРНА Наталія <i>Щодо питання про функції освітнього омбудсмена в Україні.....</i>	457
СЕМІЛЕТОВ Олександр <i>Правове реагування на надзвичайні ситуації в умовах сучасних трансформацій.....</i>	459
ТИШЛЕК Микола <i>Актуальні питання підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України.....</i>	461
ТУЛІНОВ Валентин <i>Цифрова трансформація адміністративних послуг в умовах воєнного стану: виклики та перспективи.....</i>	464
УМРИХІНА Ірина <i>Адміністративна відповідальність за сексуальні домагання: проблеми доказування та особливості правозастосування ст. 173-7 КУпАП.....</i>	469
ФЕДІНА Наталія <i>Порівняльно-правові аспекти обмеження прав людини в період воєнного стану.....</i>	471
ХИТРОВСЬКИЙ Дмитро <i>Принцип верховенства права як фундамент захисту прав і свобод людини під час дії правового режиму воєнного стану.....</i>	473
ХОЗЛУ Іван <i>Адміністративно-правове забезпечення публічного порядку підрозділами поліції на воді: сучасні виклики та перспективи</i>	

зброї, мінімізувати ризики для громадян та держави, забезпечити чіткий правовий порядок і облік зброї, підвищити культуру відповідального володіння нею. Сучасні нормативні новації сприяють централізації контролю, посиленню взаємодії між органами влади та оптимізації адміністративних механізмів. У подальшому потребують розвитку: удосконалення електронної системи обліку зброї, чітке розмежування адміністративної й кримінальної відповідальності, посилення спроможності поліції працювати з великими масивами декларацій, а також підвищення рівня правової обізнаності власників зброї.

Список використаних джерел

1. Про забезпечення участі цивільних осіб у захисті України: Закон України від 03.03.2022 року № 2114-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2114-20#Text>.

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 року №8073-Х. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. № 51. Ст. 1122.

3. Про внесення зміни до статті 263 Кримінального кодексу України щодо скасування відповідальності у випадках добровільної здачі зброї, бойових припасів, вибухових речовин або пристроїв: Закон України від 24.03.2022 року № 2150-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2150-20#Text>.

ПОМАЗА-ПОНОМАРЕНКО Аліна, *завідувач науково-дослідної лабораторії з дослідження проблем управління у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України, доктор наук з державного управління, професор*

ТАРАДУДА Дмитро, *професор кафедри управління діяльністю підрозділів цивільного захисту інституту післядипломної освіти Львівського державного університету безпеки життєдіяльності, кандидат технічних наук, доцент*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ СТІЙКОСТІ У ФОРМАТІ ЦИФРОВОГО СУСПІЛЬСТВА

Актуальність цього дослідження визначається масштабними трансформаціями, які відбуваються в Україні та змінюють умови функціонування системи публічного управління в епоху цифрових технологій. Інтеграція цифровізації у цю систему є світовою тенденцією, покликаною

підвищити ефективність, прозорість й якість надання публічних послуг. Проте цей багатовимірний і складний процес розгортається в умовах екзистенційної загрози для суверенітету України, спричиненої повномасштабною військовою агресією РФ. Запровадження правового режиму воєнного стану висунуло нагальну вимогу не лише оперативної адаптації системи публічного управління до викликів війни, але й її масштабного реформування із застосуванням принципів гнучкості, інноваційності та прозорості. У таких обставинах особливо гостро постає потреба у розробленні перспективних механізмів публічного управління у сфері національної стійкості, які здатні одночасно впоратися з нагальними завданнями воєнного часу та відповідати стратегічним глобальним викликам і вимогам ери цифровізації.

Дослідження національної моделі стійкості (далі - НМС) в умовах цифрового суспільства є одним із пріоритетних завдань сучасних наукових і практичних пошуків, оскільки розробка обґрунтованої концепції НМС сприяє визначенню шляхів, за якими цифрові технології можуть бути інтегровані для підвищення ефективності публічного управління. Ключову роль у цьому відіграє формування НМС. У цьому контексті аналіз та впровадження світового досвіду, адаптованого до українських реалій, стають визначально важливими для удосконалення механізмів стійкості.

Цифровізація відкриває перспективи для структурних змін і соціально-економічного розвитку. У той же час, сучасна цифрова епоха ставить перед суспільством низку важливих викликів, серед яких глобалізація, цифрова нерівність, гібридні загрози, кіберризики та інформаційні війни. Ці фактори значно змінюють звичні підходи до функціонування системи публічного управління НМС, вимагаючи впровадження концепції цифрової стійкості [1].

Із позицій забезпечення національної стійкості, цей процес супроводжується рядом системних викликів, які вимагають комплексного підходу до їх вирішення. По-перше, адаптація традиційних управлінських алгоритмів до цифрового середовища стикається з обмеженням інфраструктурних ресурсів та дефіцитом кваліфікованого персоналу. Це зумовлює фрагментацію управлінських процесів і негативно впливає на їхню результативність. По-друге, критичною необхідністю стає створення повноцінної системи кібербезпеки. Відсутність ефективних механізмів захисту даних та управління інформаційними потоками значно підвищує ризики для нацбезпеки та викликає загрозу втрати довіри до державних інституцій. По-третє, нерівномірний доступ до цифрових технологій загострює соціальну нерівність, обмежує цифрову інклюзію та підриває суспільну згуртованість. Відсутність рівноправної участі громадян у цифровому середовищі створює бар'єри для сталого розвитку й інтеграції. По-четверте, залишається невирішеним питання правового забезпечення цифрової діяльності органів державної влади. Фрагментарність і застарілість нормативно-правової бази істотно ускладнюють процес упровадження цифрових інновацій, а подекуди зовсім блокують його.

З огляду на це, виправданим стає формування комплексної стратегії цифровізації публічного управління. Вона має інтегрувати інституційні, правові, технологічні, соціальні та культурні аспекти, забезпечуючи узгоджене здійснення реформ на всіх рівнях управління. Крім того, вона повинна слугувати теоретико-методологічною основою подальшого розвитку національної моделі стійкості в умовах глобальних технологічних змін. У цьому контексті особливо актуальним стає вирішення питання інтеграції елементів НМС у нову Стратегію реформування державного управління до 2030 року. Цей процес базується на критеріях вступу до ЄС, вимогах цифрової трансформації, завданнях відновлення територіальної цілісності країни та викликах післявоєнної реконструкції [1]. Відтак, має передбачати виконання таких завдань: формування цілісної концепції нової моделі державного управління НМС та здійснення аналізу можливостей, обмежень і ризиків адаптації європейських принципів публічного управління до української системи державної влади в контексті створення проєвропейської моделі державних інституцій. Крім того, існує необхідність у розробленні підходу до реалізації НМС, що враховує ключові принципи функціонування європейської держави. Також убачається за доцільне здійснення ґрунтовного концептуального обґрунтування сучасного дослідницького тренду, спрямованого на розробку НМС із використанням компаративно-адаптаційної парадигми. Цей підхід включає критичне переосмислення й інтеграцію зовнішніх стандартів за умов врахування національної специфіки, історичних традицій і притаманної управлінської культури.

Список використаних джерел

1. Помаза-Пономаренко А.Л., Тарадуда Д.В. Публічно-управлінські інтеграційних прагнень аспекти реалізації Україною // Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 6. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/dy/article/view/6651>.

ПУЗИРНА Наталія, доцент кафедри публічного та приватного права, Національний університет «Чернігівська політехніка», кандидат юридичних наук, доцент

ЩОДО ПИТАННЯ ПРО ФУНКЦІЇ ОСВІТНЬОГО ОМБУДСМЕНА В УКРАЇНІ

Національне законодавство гарантує право на освіту, а саме ст. 53 Конституції України закріплено, що кожен має право на освіту [1]. Відповідно до Положення про освітнього омбудсмена освітній омбудсмен є посадовою особою,